

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 3 września 2020 r.*

Ustalenie kosztów

W sprawie C-265/17 P-DEP

mającej za przedmiot wnioski o ustalenie kosztów podlegających zwrotowi na podstawie art. 145 regulaminu postępowania przed Trybunałem, złożony w dniu 20 stycznia 2020 r.,

United Parcel Service Inc., z siedzibą w Atlancie (Stany Zjednoczone), którą reprezentowali A. Ryan, solicitor, i W. Knibbeler, advocaat,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, którą reprezentował N. Khan, w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: S. Rodin (sprawozdawca), prezes izby, D. Šváby i K. Jürimäe, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

po wysłuchaniu rzecznik generalnej,

wydaje następujące

Postanowienie

- 1 Przedmiotem niniejszej sprawy jest ustalenie kosztów poniesionych przez United Parcel Service Inc. (zwaną dalej „UPS”) w sprawie C-265/17 P.
- 2 W odwołaniu wniesionym do Trybunału w dniu 16 maja 2017 r. Komisja Europejska zażądała uchylenia wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 7 marca 2017 r., United Parcel Service/Komisja (T-194/13, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”, EU:T:2017:144), w którym Sąd stwierdził

* Język postępowania: angielski.

nieważność decyzji Komisji C(2013) 431 z dnia 30 stycznia 2013 r. uznającej koncentrację za niezgodną z rynkiem wewnętrznym oraz z funkcjonowaniem porozumienia EOG (sprawa COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (zwanej dalej „sporną decyzją”).

- 3 Wyrokiem z dnia 16 stycznia 2019 r., Komisja/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23) Trybunał oddalił to odwołanie i obciążył Komisję kosztami postępowania.
- 4 Ponieważ nie doszło do zawarcia porozumienia między spółką UPS a Komisją w sprawie kwoty podlegających zwrotowi kosztów postępowania odwoławczego, spółka UPS pismem złożonym w sekretariacie Trybunału w dniu 20 stycznia 2020 r., na podstawie art. 145 regulaminu Trybunału Sprawiedliwości, wniosła niniejszy wniosek.

Żądania stron

- 5 Spółka UPS wnosi do Trybunału o ustalenie kwoty kosztów podlegających zwrotowi na kwotę 866 629,89 EUR. Kwota ta odpowiada niezbędnym wydatkom poniesionym w toku postępowania odwoławczego, jak w szczególności honoraria adwokatów, ekonomistów oraz koszty podróży.
- 6 Komisja żąda oddalenia niniejszego wniosku i ustalenie kwoty kosztów podlegających zwrotowi na sumę 45 500 EUR kosztów adwokackich i 5000 EUR wynagrodzenia ekonomistów.

Argumentacja stron

- 7 W uzasadnieniu wniosku spółka UPS podnosi, że koszty obejmujące honoraria adwokatów i ich wydatki, jak również honoraria ekonomistów, zostały poniesione w toku postępowania odwoławczego i były niezbędne. Twierdzi ona w tym względzie, że całkowita kwota żądanych kosztów i wydatków jest rozsądna w świetle okoliczności sprawy i przy uwzględnieniu złożoności przedmiotu oraz charakteru postępowania odwoławczego.
- 8 W pierwszej kolejności – spółka UPS uważa, że rozpatrywany spór poruszył kwestie prawne o znacznej złożoności, które wymagały ogromnej liczby godzin pracy jej adwokatów. Podnosi ona, po pierwsze, że spór był złożony pod względem przedmiotu i charakteru, ponieważ dotyczył decyzji Komisji wydanej na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, przy czym decyzje tego rodzaju często są złożone, jak przyznała rzecznik generalna w swojej opinii w niniejszej sprawie. Spółka UPS przypomina, że zaskarżony wyrok dotyczył zgodności z prawem 450-stronicowej decyzji tego rodzaju, która była w dużej mierze oparta na analizach ekonomicznych i ekonometrycznych.
- 9 Wskazuje ona w tym względzie, że niektóre zarzuty odwołania Komisji wymagały od niej przeprowadzenia dogłębnej analizy kwestii ekonomicznych i prawnych w celu udzielenia odpowiedzi. Wyjaśnia ona, że w trzecim zarzucie odwołania Komisja podniosła, iż Sąd w zaskarżonym wyroku nie orzekł w przedmiocie jej argumentacji, zgodnie z którą spółka UPS mogła „intuicyjnie” zrozumieć model koncentracji cen zastosowany na podstawie modeli przekazanych w toku postępowania administracyjnego. Argumenty te skłoniły spółkę UPS do skorzystania z usług niezależnych biegłych ekonomistów.
- 10 Spółka UPS wskazuje również, że w zarzucie czwartym odwołania Komisja podniosła, iż analiza koncentracji cen, która jest wadliwa ze względu na zawarte w niej błędy, nie mogła stanowić podstawy stwierdzenia nieważności spornej decyzji w całości. Argumentacja ta skłoniła przedstawicieli i doradców spółki UPS do przeprowadzenia pogłębionej analizy wyroku z dnia 25 października 2011 r., Solvay/Komisja (C-109/10 P, EU:C:2011:686) i jego zastosowania przez Sąd w niniejszej sprawie.

- 11 Spółka UPS utrzymuje, po drugie, że spór był istotny z punktu widzenia prawa Unii, ponieważ uwzględnił podstawową zasadę postępowania o ogólnym zastosowaniu, która ma znaczenie dla codziennej praktyki Komisji opartej na rozporządzeniu w sprawie koncentracji. Z wyroku z dnia 16 stycznia 2019 r., Komisja/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23) oraz z opinii rzecznik generalnej J. Kokott w tej sprawie wynika jasno, że sprawa dotyczyła podstawowej zasady, w odniesieniu do której Komisja nie dysponowała żadnymi uprawnieniami dyskrecyjnymi. Postępowanie to wymagało również, aby Trybunał po raz pierwszy pogłębił swoje rozumienie modeli ekonometrycznych.
- 12 Spółka UPS podnosi, po trzecie, że w ramach tego sporu napotkano na szczególne trudności, które zwiększyły nakład pracy jej przedstawicieli i ich doradców. To znaczenie i ta złożoność znajdują potwierdzenie we wniosku Komisji, do którego przychylił się Trybunał, o drugą wymianę pism procesowych, tak aby Komisja mogła ustosunkować się do odpowiedzi na skargę spółki UPS.
- 13 Tak więc zdaniem spółki UPS całkowita ilość czasu i wysokość żądanych kosztów w sporze mającym dla niej istotne znaczenie gospodarcze – zważając, że początkowa kwota koncentracji, której sprawa dotyczy, wynosiła 5,2 mld EUR – są rozsądne w świetle czasu trwania i szczególnej złożoności tego konkretnego postępowania.
- 14 Ponadto spółka UPS uważa, że proporcjonalny charakter kosztów poniesionych w niniejszej sprawie należy oceniać w świetle postanowienia Sądu z dnia 28 czerwca 2004 r., Airtours/Komisja (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192).
- 15 W drugiej kolejności – spółka UPS twierdzi, że honoraria adwokatów zostały należycie ujawnione. Wyjaśnia ona, że w celu określenia całkowitej liczby godzin pracy, jaka może wydawać się obiektywnie niezbędna, należy wziąć pod uwagę wyłącznie stopień złożoności sprawy, niezależnie od liczby adwokatów, pomiędzy których świadczone usługi mogły zostać podzielone. Podnosi ona również, że z opisu wykonanej pracy wynika, iż dublowanie działań ograniczało się do absolutnego minimum i było zorganizowane w zależności od poziomu doświadczenia różnych doradców. Ponadto spółka UPS wskazuje, że jej doradcy spodziewali się przeprowadzenia w tej sprawie rozprawy przed Trybunałem i ją przygotowali. Chociaż Trybunał ostatecznie uznał, że rozprawa nie była konieczna, należy jednak uwzględnić koszty poniesione w tym celu przez spółkę UPS.
- 16 W trzeciej kolejności – spółka UPS utrzymuje, że interwencja biegłych ekonomistów była uzasadniona gospodarczym charakterem postępowania, podobnie jak w sprawie, w której wydano postanowienie z dnia 28 czerwca 2004 r., Airtours/Komisja (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192). Spółka UPS wskazuje, że zwróciła się do tych samych ekonomistów, z których pomocy korzystała w toku postępowania administracyjnego i postępowania sądowego w pierwszej instancji. Ich udział był spowodowany zarzutami podniesionymi przez Komisję, na bardzo późnym etapie postępowania. Co więcej, był on w pełni uzasadniony ze względu na znaczenie, jakie miał dla postępowania przyjęty model koncentracji cen. Wreszcie łączna liczba godzin poświęconych przez ekonomistów na potrzeby postępowania pozostaje stosunkowo ograniczona w świetle złożoności stawianych też ekonomicznych i ekonometrycznych leżących u podstaw argumentacji Komisji na etapie odwołania.
- 17 Komisja wskazuje, że kwota kosztów żądana w niniejszym wniosku o ustalenie kosztów jest najwyższa w historii postępowań odwoławczych. Twierdzi ona, że wniosek ten jest niewystarczająco poparty dowodami i w oczywisty sposób przesadny.
- 18 Podnosi ona w pierwszej kolejności, że ani wcześniejsza korespondencja stron, ani wnioski o ustalenie kosztów nie zawierają dowodów potwierdzających kwoty, na które rzeczywiście wystawiono spółce UPS faktury lub które spółka ta zapłaciła.

- 19 I tak podczas gdy spółka UPS twierdziła, że w ramach „końcowego” etapu odwołania koniecznych było 212,3 godziny, spółka ta nie określiła jednak pracy, jaka została wykonywana podczas tych godzin, ani w jaki sposób była ona „konieczna” w świetle podziału godzin pomiędzy poszczególnych adwokatów.
- 20 Komisja wskazuje, że sądy Unii oceniają znaczenie i wartość wykonanej pracy w świetle dokładnych informacji dostarczonych przez skarżącego, w szczególności faktur, datowanych i podpisanych. Warunki te jej zdaniem nie zostały spełnione w niniejszej sprawie.
- 21 To samo dotyczy honorariów żądanych z tytułu prac ekonomistów, których koszty wynoszą 300 000 EUR, czego zresztą nie można uznać za „ograniczone koszty”.
- 22 W drugiej kolejności Komisja twierdzi, że żądane koszty są ewidentnie nadmierne. Uważa ona, po pierwsze, że całkowita kwota przyznana w innej sprawie nie może zostać po prostu przeniesiona z jednej sprawy na drugą, wbrew temu, czego domagała się spółka UPS. Uzasadnienie postanowienia z dnia 28 czerwca 2004 r., *Airtours/Komisja* (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192) nie może zostać zastosowane w niniejszej sprawie, ponieważ Sąd dostarczył w tym postanowieniu jedynie niewielu szczegółów dotyczących prac, które uznał za niezbędne dla przebiegu postępowania. Ponadto sprawa ta dotyczyła postępowania w pierwszej instancji i dotyczyła okoliczności faktycznych, które się z tym wiążą, a nie postępowania odwoławczego, jak w niniejszej sprawie.
- 23 Po drugie, Komisja uważa, że korzystanie z pomocy 13 adwokatów w okresie od 7 marca 2017 r. do 16 stycznia 2019 r. jest przesadne. Okres pracy, jaki należy uwzględnić, wynosił zaledwie sześć miesięcy i rozpoczynał się w dniu doręczenia odwołania spółce UPS, aby zakończyć się w dniu złożenia dupliki przez tę spółkę. Stawki godzinowe stosowane przez dwóch głównych adwokatów, a mianowicie 862 EUR za godzinę oraz od 695 EUR do ponad 820 EUR za godzinę, również są nadmierne w świetle honorariów wahających się od 360 EUR do 495 EUR za godzinę, które Trybunał, wydaje się, dopuścił we wcześniejszych sprawach. Spółka UPS domaga się zwrotu za 878,4 godziny pracy adwokatów według średniej stawki godzinowej wynoszącej 600 EUR za godzinę, podczas gdy w prowadzeniu sprawy uczestniczyło wielu adwokatów o niewielkim stażu pracy oraz aplikantów. Komisja uważa, że powinna zostać przyjęta średnia stawka w wysokości 350 EUR za godzinę. Skorzystanie z pomocy 13 ekonomistów, których praca trwała – co Komisja wywiodła poprzez dodanie wartości przedstawionych w rubrykach zamieszczone przez spółkę UPS w załącznikach – 363,5 godziny, za średnią stawkę 824 EUR za godzinę, jest również nieproporcjonalne.
- 24 Koszty poniesione z tytułu wydatków, czyli około 36 000 EUR kosztów podróży i obsługi biurowej żądanych przez spółkę UPS, nie są należycie uzasadnione. Komisja podkreśla w tym względzie, że w Luksemburgu nie odbyło się ani jedno posiedzenie.
- 25 Po trzecie, Komisja podnosi, że całkowita liczba godzin pracy, których zwrotu zażądano, nie została określona we wniosku o ustalenie kosztów. Łączna kwota godzin żądanych dla adwokatów w załączniku A do wniosku w odniesieniu do wszystkich etapów postępowania odwoławczego wynosiła 878,4 godziny. Uważa ona, że ta całkowita kwota, wyrażona w dniach roboczych, odpowiada 110 dniom pracy adwokatów, czyli 22 tygodniom w wymiarze 5 dni roboczych tygodniowo, na napisanie 25 stron odwołania i 10 stron repliki, co jest nieproporcjonalne i wygórowane.
- 26 Komisja twierdzi, że długość spornej decyzji nie ma znaczenia w ramach odwołania od wyroku Sądu wydanego w następstwie wniesionej przez spółkę UPS skargi o stwierdzenie nieważności tej decyzji, ponieważ adwokaci spółki UPS ze względu na wniesienie tej skargi dokładną uzyskali znajomość wspomnianej decyzji. Ponadto Komisja uważa, że na etapie odwołania można było wykorzystać analizy ekonomiczne przedstawione przed Sądem, a w każdym razie z charakteru odwołania i regulaminu postępowania wynika, że na tym etapie niedopuszczalne było uwzględnienie jakiegokolwiek nowego raportu biegłego.

27 W konsekwencji Komisja uważa, że uwagi przedstawione przez adwokatów na etapie odwołania wymagały jedynie 130 godzin pracy, co stanowi – przyjmując średnią stawkę za godzinę 350 EUR za godzinę – 45 500 EUR z tego tytułu. Uważa ona, że honoraria ekonomistów dotyczą przedstawienia dowodów, które były niedopuszczalne, ale gdyby Trybunał miał orzec, że charakter sprawy uzasadnia odwołanie się do tych konsultantów, nie powinien on przyznawać z tego tytułu więcej niż 5000 EUR. Wreszcie gdyby Trybunał uznał, że spółka UPS poniosła wydatki, jedynie koszty obsługi biurowej w wysokości 500 EUR mogłyby podlegać zwrotowi.

Ocena Trybunału

28 Zgodnie z art. 144 lit. b) regulaminu za koszty podlegające zwrotowi uznaje się „wydatki konieczne poczynione przez strony, w szczególności koszty podróży i pobytu, a także wynagrodzenia pełnomocników, doradców oraz adwokatów lub radców prawnych”.

29 Z brzmienia tego przepisu wynika zatem wyraźnie, że wynagrodzenie adwokata stanowi niezbędny wydatek w rozumieniu tego przepisu. Wynika z tego również, że koszty podlegające zwrotowi ograniczają się z jednej strony do kosztów poniesionych w związku z postępowaniem przed Sądem, a z drugiej strony do tych, które były niezbędne w tym celu (postanowienie z dnia 5 grudnia 2018 r., TV2/Danmark/Viasat Broadcasting UK, C-657/15 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2018:985, pkt 13).

30 Ponadto sąd Unii jest uprawniony nie do ustalania wynagrodzenia należnego od stron ich własnym adwokatom lub radcom prawnym, lecz do określenia kwoty, do której te wynagrodzenia mogą podlegać zwrotowi przez stronę obciążoną kosztami postępowania (postanowienie z dnia 5 grudnia 2018 r., TV2/Danmark/Viasat Broadcasting UK, C-657/15 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2018:985, pkt 14).

31 Ponieważ prawo Unii nie zawiera przepisów o charakterze taryfowym, Trybunał winien swobodnie ocenić okoliczności danego przypadku, uwzględniając przedmiot i charakter sporu, jego znaczenie z punktu widzenia prawa Unii, a także stopień trudności sprawy, nakład pracy, jakiego postępowanie sporne mogło wymagać od biorących udział w sprawie pełnomocników lub doradców, a także interes ekonomiczny, jaki strony przedstawiły w sporze (postanowienie z dnia 5 grudnia 2018 r., TV2/Danmark/Viasat Broadcasting UK, C-657/15 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2018:985, pkt 15).

32 To w świetle powyższych względów należy ustalić wysokość kosztów podlegających zwrotowi w niniejszej sprawie.

33 Co się tyczy w pierwszej kolejności przedmiotu i charakteru sporu, należy zauważyć, że chodziło tu o postępowanie odwoławcze, które ze względu na swój charakter jest ograniczone do kwestii prawnych i nie dotyczy ani ustaleń, ani oceny okoliczności faktycznych sporu (postanowienie z dnia 15 października 2015 r., Rada/Ningbo Yonghong Fasteners, C-601/12 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2015:726, pkt 19).

34 Jednakże ze względu na swój charakter sprawy dotyczące decyzji Komisji wydanych na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji stwarzają złożone problemy ekonomiczne i prawne, które dotyczą transakcji, których kwoty wykraczają poza zwykłe ramy sporów zawisłych przed Trybunałem. Odwołanie dotyczyło bowiem koncentracji w kwocie początkowej 5,2 mld EUR, co wskazuje, że niniejsza sprawa dotyczyła istotnych interesów gospodarczych spółki UPS.

35 Z tego względu udział biegłych ekonomistów może co do zasady zostać uznany za konieczny, a związane z nim koszty mogą zostać odzyskane na podstawie art. 144 lit. b) regulaminu postępowania, biorąc pod uwagę ekonomiczny i prawny charakter ocen dokonanych przez Komisję w ramach kontroli koncentracji, w szczególności gdy chodzi o model ekonometryczny przyjęty przez Komisję w celu uznania tej koncentracji za niezgodną z rynkiem wewnętrznym.

- 36 W tym względzie należy zauważyć, że na poparcie swojego odwołania do Trybunału Komisja powołała cztery zarzuty. Ponieważ zarzuty trzeci i czwarty zostały oparte w szczególności na uwzględnieniu modeli ekonometrycznych i koncentracji cen, w odwołaniu podniesiono w związku z tym złożone kwestie o charakterze zarówno prawnym, jak i ekonomicznym, uzasadniające skorzystanie z pomocy biegłych ekonomistów.
- 37 Zgodnie ze wspomnianym wyżej orzecznictwem koszty podlegające zwrotowi ograniczają się do kosztów poniesionych w związku z postępowaniem przed Trybunałem, które były niezbędne dla tych celów. Wykazanie tego w odniesieniu do żądanego zwrotu kosztów należy do wnioskodawcy, w celu umożliwienia sądowi Unii ustalenia kwoty, do wysokości której można od strony obciążonej kosztami odzyskać honoraria zapłacone przez wnioskodawcę na rzecz zaangażowanych przez niego adwokatów i biegłych ekonomistów.
- 38 Co się tyczy, w drugiej kolejności, znaczenia sporu z punktu widzenia prawa Unii i stopnia trudności sprawy, należy zauważyć, że odwołanie wniesione przez Komisję zmierzało do uchylenia zaskarżonego wyroku, w którym Sąd uwzględnił zarzut spółki UPS dotyczący naruszenia przez Komisję prawa do obrony poprzez wydanie spornej decyzji na podstawie modelu ekonometrycznego innego niż ten, który był przedmiotem kontrydiktoryjnej debaty prowadzonej w toku postępowania administracyjnego, i stwierdził nieważność tej decyzji.
- 39 Należy ponadto stwierdzić, że w ramach tych zarzutów pojawiły się nowe kwestie prawne, które nie wchodzą w zakres zwykłego zastosowania prawa Unii będącego przedmiotem wykładni Trybunału, co uzasadniało skądinąd przyznanie odwołania izbie w składzie pięciu sędziów oraz orzeczenie przez Trybunał z uwzględnieniem żądań odwołania. W konsekwencji nie można zaprzeczyć, że kwestie te wymagały pogłębionej analizy (zob. podobnie postanowienie z dnia 30 stycznia 2014 r., *Éditions Odile Jacob/Komisja i Lagardère*, C-553/10 P-DEP i C-554/10 P-DEP, EU:C:2014:56, pkt 28).
- 40 Podstawowa kwestia podniesiona w odwołaniu polegała na zbadaniu, czy na podstawie modeli zakomunikowanych w toku postępowania administracyjnego przedsiębiorstwo mogło „intuicyjnie” zrozumieć model koncentracji cen zastosowany przez Komisję w ramach badania przestrzegania prawa przedsiębiorstw do obrony w toku toczącego się przed Komisją postępowania w sprawie kontroli koncentracji.
- 41 Kwestię tę należy uznać za nową i istotną, ponieważ zgodnie z tym, co określiła rzecznik generalna w opinii w tej sprawie, niezależnie od tego, jak Trybunał orzeknie w niniejszym postępowaniu, jego wyrok, wykraczający poza konkretną sprawę, będzie wytyczał kierunek dla przyszłej praktyki administracyjnej Komisji w złożonych postępowaniach w zakresie kontroli koncentracji, a także dla krajowych organów ochrony konkurencji i sądów, które nierzadko w ramach kontroli koncentracji mocno opierają się na standardach obowiązujących na poziomie Unii.
- 42 Co się tyczy, w trzeciej kolejności, nakładu pracy, należy przypomnieć, że przy ustalaniu wysokości kosztów podlegających zwrotowi należy uwzględnić całkowitą liczbę godzin pracy, które mogą być obiektywnie niezbędne w związku z postępowaniem, niezależnie od liczby adwokatów, pomiędzy których praca ta została rozdzielona (postanowienie z dnia 3 września 2009 r., *Industrias Químicas del Vallés/Komisja*, C-326/05 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2009:497, pkt 48).
- 43 W niniejszej sprawie należy na wstępie zauważyć, że w postępowaniu odwoławczym nie przeprowadzono rozprawy.
- 44 Wynika stąd, że koszty poniesione po zakończeniu pisemnego etapu postępowania przed Trybunałem nie mogą zostać uznane za obiektywnie niezbędne do celów tego postępowania, a zatem nie mogą zostać uwzględnione w ramach niniejszego ustalenia kosztów. Odnosi się to w szczególności do kosztów poniesionych w związku z przygotowaniem do ewentualnej rozprawy, której przeprowadzenia

– na podstawie analizy zawartej w opinii rzecznik generalnej oraz analizy wyroku Trybunału – Trybunał nie uznał on za niezbędne, w konsekwencji czego same strony muszą ponieść skutki finansowe takiej strategii procesowej.

- 45 W rozpatrywanym przypadku wnioski o ustalenie kosztów charakteryzuje się brakiem przedstawienia jakichkolwiek szczegółowych faktur, datowanych i podpisanych, których zapłaty zażądano od spółki UPS, czy to na rzecz kancelarii adwokackiej, czy też na rzecz biegłych ekonomistów biorących udział w postępowaniu odwoławczym. Taki brak precyzji i dowodów należy uwzględnić przy ocenie kosztów, które są niezbędne dla przeprowadzenia postępowania i które mogą zostać odzyskane od strony obciążonej kosztami. Jeśli chodzi bowiem o nakład pracy włożony w sporne postępowanie przez pełnomocników lub doradców biorących w nim udział należy przypomnieć, że możliwość oceny przez sąd Unii wartości pracy wykonanej przez adwokata zależy od dokładności dostarczonych informacji (postanowienie z dnia 26 września 2018 r., Viasat Broadcasting UK/TV2/Danmark, C-660/15 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2018:778, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 46 W tych okolicznościach spółka UPS nie przedstawiła w sposób jasny i precyzyjny we wniosku o ustalenie kosztów opiewającym na 866 629,89 EUR całkowitej liczby godzin pracy, na które wystawiono faktury, ani średniej stawki godzinowej. Tym samym niniejszy wniosek o ustalenie kosztów nie wydaje się wystarczająco przejrzysty i uzasadniony.
- 47 W tym względzie należy w szczególności zauważyć, że o ile w odniesieniu do usług prawników dokumenty dostarczone przez spółkę UPS pozwalają na określenie dla każdej osoby zaangażowanej jej stawki godzinowej oraz całkowitego czasu pracy, za który wystawiła fakturę, o tyle nie jest tak w przypadku świadczeń z zakresu ekonomii. W odniesieniu do tych ostatnich wspomniano jedynie o czasie spędzonym przez interwenientów, bez możliwości określenia stawki godzinowej stosowanej przez każdego z nich, a spółka UPS ogranicza się do wskazania ogólnych wydatków w wysokości około 300 000 EUR z tytułu ekspertyz ekonomicznych, z których skorzystała.
- 48 W świetle całkowitej kwoty kosztów, o zwrot których wnosi spółka UPS, należy zauważyć, że średnia stawka godzinowa została ustalona przez tę spółkę na 600 EUR za godzinę dla prawników i 824 EUR za godzinę dla ekonomistów. Tymczasem takie średnie stawki godzinowe znacznie przekraczają kwoty zwykle akceptowane przez Trybunał w postępowaniach w sprawie ustalenia kosztów.
- 49 Otóż z utrwalonego orzecznictwa wynika, że wobec braku w obecnym stanie prawa Unii skali wynagrodzeń adwokatów lub biegłych ekonomistów, wyłącznie w przypadku gdy średnia stawka godzinowa, na którą wystawiono fakturę, wydaje się w oczywisty sposób zbyt wysoka, sąd Unii może od niej odstąpić i ustalić *ex æquo et bono* kwotę podlegających zwrotowi honorariów adwokackich i biegłych ekonomistów (zob. podobnie postanowienie z dnia 4 lipca 2017 r., AESA/Heli-Flight, C-61/15 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2017:530, pkt 16).
- 50 Ponadto z załączników do niniejszego wniosku o ustalenie kosztów wynika, że spółka UPS podnosi, iż w ramach rozpatrywanego postępowania odwoławczego niezbędne było 878,4 godziny pracy adwokatów i 363,5 godziny pracy ekonomistów.
- 51 Zakłada się jednak, że adwokaci i radcy prawni, którzy posiadają wysokie kwalifikacje i doświadczenie w zakresie prawa konkurencji i których usługi są płatne według średniej stawki godzinowej 600 EUR, prowadzą powierzone im sprawy, w tym sprawy o pewnym stopniu złożoności, sprawnie i szybko [zob. podobnie postanowienia: z dnia 3 października 2018 r., Orange/Komisja, C-486/15 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2018:824, pkt 37; z dnia 10 kwietnia 2019 r., Giant (China)/EBMA, C-61/16 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2019:298, pkt 31].
- 52 W tym względzie o ile prawdą jest, że w zarzutach Komisji pojawiły się nowe kwestie prawne, o tyle główni adwokaci umocowani przez spółkę UPS mogli już zdobyć pogłębioną wiedzę o rozpatrywanej sprawie przy okazji postępowania przed Sądem, co powinno było nie tylko ułatwić pracę, ale również

skrócić czas niezbędny do przeprowadzenia analizy odwołania, sporządzenia odpowiedzi na odwołanie oraz dupliki (zob. podobnie postanowienie z dnia 10 kwietnia 2019 r., Giant (China)/EBMA, C-61/16 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2019:298, pkt 32).

- 53 To samo dotyczy również biegłych ekonomistów, którzy już gruntownie zapoznali się z aktami sprawy w toku postępowania przed Sądem, ponieważ rozpatrywane złożone modele ekonometryczne były już na tym etapie sednem sporu.
- 54 Z powyższego wynika, że kwota 866 629,89 EUR, której domaga się od Komisji spółka UPS tytułem kosztów, które spółka ta poniosła w ramach postępowania odwoławczego, nie stanowi w całości „niezbędny[ch] koszt[ów] [...] poniesiony[ch] w związku z postępowaniem” w rozumieniu art. 144 lit. b) regulaminu postępowania.
- 55 W świetle powyższych rozważań należy w niniejszej sprawie ustalić ex aequo et bono wysokość honorariów adwokatów i biegłych ekonomistów podlegających zwrotowi na łączną kwotę 200 000 EUR.
- 56 Wreszcie w odniesieniu do wydatków innych niż honoraria adwokatów i biegłych ekonomistów spółka UPS żąda kwoty 35 912,19 EUR tytułem kosztów podróży, kopii i komunikacji. Tymczasem w sytuacji nieprzeprowadzenia rozprawy oraz niedostarczenia ogółu dokumentów uzupełniających wymaganych w odniesieniu do każdego z tych wydatków nie może ona stanowić kwoty podlegającej zwrotowi z tego tytułu (zob. podobnie postanowienie z dnia 16 maja 2013 r., Deoleo/Aceites del Sur-Coosur, C-498/07 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2013:302, pkt 34).
- 57 W świetle ogółu powyższych rozważań słuszne będzie ustalenie kosztów podlegających zwrotowi na rzecz spółki UPS od Komisji w sprawie C-265/17 P na łączną kwotę 200 000 EUR.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) postanawia, co następuje:

Całkowita kwota kosztów postępowania w sprawie C-265/17 P, które Komisja Europejska zobowiązana jest zwrócić spółce United Parcel Service Inc. zostaje ustalona na 200 000 EUR.

Podpisy